Geacht college en raadsleden van de Haarlemmermeer,

Met stijgende verbazing heb ik het krantenartikel gelezen in de Hoofddorpse courant naar aanleiding van vragen van politieke partij HAP die zij ~~weer~~ aan het college hebben gesteld na een aantal tweets en gesprekken met ons, van woonwagenbelangen Haarlemmermeer, en de antwoorden daarop van het college

Maar laat ik eerst ergens anders mee beginnen om het een en ander duidelijk te maken. Ik doe mijn best om het zo bondig mogelijk te maken omdat ik helaas maar 5 minuten spreektijd heb.

In 1986 moest het oude woonwagenkamp aan de Vijfhuizerweg verdwijnen omdat het een verouderd was en omdat volgens de overheid woonwagenkampen broeinesten van criminaliteit waren (en eigenlijk nog steeds zijn volgens diezelfde overheid) en daarom de grote woonwagenkampen, waaronder die van de Haarlemmermeer dus, opgedeeld moesten worden in kleine woonwagenkampjes. Daarmee wilde men bereiken dat woonwagenbewoners meer ~~mee~~ op gingen in de rest van de maatschappij.

Het oude woonwagenkamp in Hoofddorp werd daarmee opgeheven en mensen die daar stonden konden kiezen, of een plek elders in de Haarlemmermeer waar niet zoals op het oude kamp alle familieleden meer bij elkaar stonden maar verdeeld over meerdere kleine kampjes, of onder licht valse voorwendselen en met een kleine afkoopsom gaan wonen in een huis. Laat ik u vertellen, een woonwagenbewoner kan u in een huis krijgen, maar een woonwagen nooit uit het hoofd van de woonwagenbewoner. 99 van de 100 woonwagenbewoners keren het liefst morgen nog terug naar de goede oude tijd waarin familie, vrienden en kennissen bij elkaar wonen en vreugde en verdriet samen kunnen delen, en elkaar 24/7 kunnen ondersteunen.

Nu hoor ik u denken: ja maar dat zou iedereen wel willen. Dat zou goed kunnen, echter weet ik ook dat 99 van de 100 mensen uit de gewone burgermaatschappij erg gesteld zijn op hun privacy en dat er gebeld moet worden als men een kopje koffie wil komen drinken en dat men zegt dat ze op een later tijdstip terug moeten komen omdat het gezin aan het eten is. Bij ons, de woonwagenbewoner zal dit zelden tot nooit gebeuren. Als er bij ons iemand onder etenstijd binnen komt lopen, nee wij hebben geen bel of een slot op de deur, dan zetten we er een, twee of zelfs 5 borden bij. Bij ons werden vaders en moeders, opa's en oma's niet in een verzorgingshuis gestopt, bij ons werden de ouderen onderling opgevangen en verzorgd tot aan hun overlijden. En precies dit is nou mede onze cultuur, onze levenswijze. Dit is waarom wij inmiddels staan op de lijst van immaterieel cultureel erfgoed en zeggen de ombudsman en het college voor de rechten van de mens, en inmiddels daarom ook de EU, dat Nederland zich meer moet inzetten om de cultuur te bewaken van de

woonwagenbewoner, Roma en Sinti, en hebben het advies gegeven aan gemeenten om te voldoen aan voldoende standplaatsen voor woonwagenmensen.

Echter, voor dit allemaal door deze instanties is uitgesproken werd er voor woonwagenbewoners in Nederland een, schrik niet, uitsterfbeleid gehanteerd. Dat beleid betekende dat als iemand geen gebruik meer kon of mocht maken, door bijvoorbeeld een overlijden of omdat iemand iets gedaan had wat volgens het strafrecht niet mocht, dat de standplaats dan werd opgeheven. Er werden dan onder meer betonblokken opgezet zodat een andere woonwagenbewoner geen gebruik mocht maken van de plek. Maar zegt u eens eerlijk.... Heeft u wel eens gezien dat als er iemand uit een huis was overleden, of laten we zeggen dat er een hennepkwekerij in had gestaan, dat het huis dan voorgoed werd gesloten en er geen nieuwe bewoners meer mochten wonen? Nee he, dat huis werd dan na een paar maanden, en na renovatie gewoon weer bewoond door nieuwe bewoners. Ook over dit beleid heeft het college voor de rechten van de mens en de ombudsman zich zeer kritisch uitgelaten. Daarom waren wij, de woonwagenbewoners uit het hele land, zo blij. Eindelijk een einde aan dat uitsterfbeleid, eindelijk was er licht in de tunnel, eindelijk spraken instanties met een grote naam zich uit tegen de discriminatie dat de woonwagenbewoner, Sinti en Roma al tientallen jaren, zelfs al meer dan een eeuw, ten dele viel. Nu konden we met gemeenten gaan praten, en konden we gaan overleggen met de mensen die daarover gaan om eindelijk voor onze kinderen, onszelf en voor spijtoptanten die in 1986 onder valse voorwendselen een huis in zijn gegaan, een oplossing te zoeken om de geliefde wagen weer in te gaan.

Mijn oud oom, en tante, Hennie en Gonda Descendre zijn in 2007 al begonnen met de gemeente aan te spreken via de officiële weg. Jarenlang hebben die mensen zich ingezet om iets bij de gemeente voor elkaar te krijgen voor hun kinderen en kleinkinderen. Steeds werden zij van het kastje naar de muur gestuurd en als er dan een nieuwe gemeenteraad kwam dan werd er gezegd dat niemand van die raadsleden en/of het college daar iets van wist. En dan begon het spelletje weer opnieuw. En weet u, wij kennen dit spelletje inmiddels goed genoeg. Ook wij hebben onszelf ontwikkeld. Ook wij gaan inmiddels naar school en weten de wegen om gemeenten aan te spreken, aan te schrijven, en uit onze woorden te komen. Wij weten ook dat gemeenten met de uitspraken van het college voor de rechten van de mens en de ombudsman een beetje met de handen in het haar zitten. Immers is het zo dat de grond duur is en met de dag duurder wordt, dat men niet alle locaties zomaar aan kan wijzen in verband met protesten van de burgerbevolking die een waardedaling zien van hun huis als er een woonwagenkamp in de buurt komt, want wie koopt het huis als er een stel van die zwervers, criminelen, asocialen in de buurt wonen? Ja, dat is pure discriminatie en dat is voor ons een pijnlijke constatering, maar wij weten dat het gebeurt. Echter kunnen wij daar niets aan doen, en is het de gemeente die daarvoor verantwoordelijk is, niet wij. Een gemeente moet zorgen voor een fijne en veilige leefomgeving voor iedereen en zal iedereen die een woning zoekt

moeten voorzien. Zo is het en niet anders.

Dus ook voor ons. En dan kom ik nu op het punt waar ik mee begon. Het liegen van het college op de vragen van Politieke partij HAP.

HAP, via het woord van Manon de Vries - Woolthuis, had een aantal vragen ingediend waar pas na 47 dagen antwoordt op kwam, ook iets dat ons zeer bekend voorkomt. Maar eigenlijk nog erger vond ik de antwoorden ansich. Het college was op de hoogte van de vraag naar woonwagenlocaties sinds 2018 nadat de Vereniging Sinti, Roma, woonwagenbewoners daar in 2017 mee kwamen..... Zoals net gezegd waren mijn oud oom, Ome Hennie en mijn tante Gonda die inmiddels helaas al is overleden, net als hun grote hulp in deze strijd, hun zoon Joseph Descendre, die dit allemaal al in 2007 in het werk hebben gesteld. Vervolgens jaar na jaar aan de bel getrokken, werden er vragen gesteld, en hebben zijn er zelfs mensen van de gemeente een aantal keer op het woonwagenkampje aan de Marskramer in Nieuw Vennep bij ze geweest om te praten over woonwagenlocaties in onze gemeente. Dat de gemeente pas zegt in 2018 gehoord te hebben dat er woonwagenlocaties te weinig zijn is een pertinente leugen. Dat er om de 4 jaar een nieuw college zit en dat er geen aantekeningen zijn gemaakt waarmee een volgend college verder zou kunnen en zelfs moeten, bewijst eigenlijk gewoon weer dat de woonwagenbewoner, zoals bijna in elke gemeente, een achtergesteld kindje is.

Natuurlijk had ik een heel boek mee kunnen nemen van gesprekken en briefjes van wat mijn oud oom en tante allemaal gedaan hebben voor onze bevolkingsgroep in deze gemeente, maar dan zijn wij over 20 minuten nog bezig. Met dit ene bewijs kan ik het immers ook wel af dat het college hierover heeft gelogen tegen HAP en de rest van de gemeenteraad. Ik heb hier een schrijven van de Vereniging Sinti, Roma en Woonwagenbewoners van 27-10-2015 dat er op donderdag 2 juli en maandag 6 juli met vertegenwoordigers van het toenmalige 'huurdershuis', en de SP is gesproken over achterstallig onderhoud, te kleine standplaatsen in verhouding met andere gemeenten een over dat er te weinig standplaatsen in de gemeente Haarlemmermeer zijn.

Het volgende antwoordt dat het college aan HAP heeft gegeven bevalt ons ook allerminst. "Wij hebben steeds de intentie uitgesproken van het realiseren van standplaatsen op korte termijn, maar hebben daarbij geen beloftes gedaan over de haalbaarheid of het resultaat." Om vervolgens te benadrukken dat zij zich inzetten om d belangen van woonwagenbewoners te ondersteunen en betreuren het dat er nog geen resultaat is behaald. Maar er dan ook achteraan, dat het college stelt dat er grote wachtlijsten zijn voor woonwagenbewoners, maar dat dat ook geldt voor sociale huurwoningen.

Dit excuus, want zo zien wij dat, is nu al veelvuldig gebruikt. Echter vergeet het college dat er in de Haarlemmermeer vanaf 1986 geen enkele standplaats meer

is bijgebouwd, en dat als we zo gaan tellen er per direct 42 woonwagenstandplaatsen in de gemeente gerealiseerd moeten worden. Want u weet exact hoeveel woningen er in onze gemeente sinds 86 gebouwd zijn, en dat vanaf dat jaar de wachtlijsten voor woningen steeds langer zijn geworden.

Hoe lang waren de wachtlijsten in 2007 voor een sociale huurwoning? 4 jaar? 5 jaar? Maar toen is er dus niets voor ons gedaan. Hoelang waren de wachtlijsten in 2015? 7 jaar, 8 jaar? Ook toen is er niets voor ons gedaan. Dat we nu inmiddels in 2022 zitten en de wachtlijsten voor sociale huurwoningen zijn opgelopen tot aan 12 tot 15 jaar komt net zo goed door een slechte visie van de overheid op het aantal mensen die zoeken naar een sociale huurwoning of een starterswoning. Net zo'n slechte visie als dat er al sinds 1986 is voor onze bevolkingsgroep. Als wij als woonwagenmensen vanaf 1986 aan locaties hadden meegegroeid met de bouw van huizen in de gemeente Haarlemmermeer had u nu niet zo met uw handen in het haar hoeven te zitten.

Onze gemeente telt bijna 158.000 mensen waarvan wat zullen we zeggen, zo'n 500 mensen in een woonwagen willen en horen te wonen. Dat had in al die jaren, met goede wil van een gemeente allang opgelost kunnen en moeten zijn.

Wij als woonwagenbelangen Haarlemmermeer eisen dat u als politieke partij nu naar ons luistert. En wie van u ook in een volgende gemeenteraad komt, wie ook de nieuwe wethouder wordt en de nieuwe Burgemeester, u kunt na deze 5 minuten niet meer om ons heen. En eigenlijk zouden wij na al die jaren prioriteit nummer een moeten zijn op het moment dat de nieuwe gemeenteraad en het college is geïnstalleerd.

Wij zijn ons er terdege van bewust dat een ieder zijn plek moet krijgen. Wij zijn de laatste die zullen protesteren tegen mensen die hebben moeten vluchten uit hun land en hier een veilig thuis zoeken. Wij juichen het toe dat mensen uit oorlogsgebieden in onze gemeente eventueel een woning zouden krijgen. Wij willen in deze laatste seconden van onze speech ook even stil staan bij de mensen in Oekraïne en de mensen die het land al ontvlucht zijn voor de gruweldaden die dat land teisteren. Maar wij willen ook dat u na al die jaren strijd van onze kant ook nu eens haast maakt met het realiseren van standplaatsen. Want ook wij zijn al meer dan een eeuw een achtergesteld en gediscrimineerd volk.

Dankuwel.

Woonwagenbelangen Haarlemmermeer

Ome Hennie Descendre
Tante Gonda Descendre(in memoriam)
Joseph Descendre (in memoriam)
Peter Kollof

Barry Joren

Vereniging Sinti, Roma en
Woonwagen Bewoners Nederland
opgericht: 25-4-2012

De Overmaat 26,
6831 AH Arnhem
Telefoon: 0610552438 of 0617479925
of 0641515292
Fax nr.: 026 - 3230260
KvK nr.: 55083447 Bank:
NL70INGB0005160421
Email: vsrwn@hotmail.com
Website: www.vsrwn.nl

Datum: 27-10-2015

Geachte Burgemeester, wethouders en gemeenteraad Haarlemmermeer Hoofddorp,

Het Volgende,

Speerpunten voor Woonvisie gemeente Haarlemmermeer, Hoofddorp – Woonwagenbewoners

Op donderdag 2 juli 2015 en maandag 6 juli 2015 hebben vertegenwoordigers van Het Huurdershuis, de SP, een ondersteuner van woonwagenbewoners en woonwagenbewoners met elkaar gesproken. Tevens zijn in totaal 4 kampen in Haarlemmermeer, Hoofddorp bezocht. Op basis van deze gesprekken en bezoeken zijn voor de doelgroep Woonwagenbewoners voor de nieuwe Woonvisie van de gemeente Haarlemmermeer, Hoofddorp de volgende speerpunten opgesteld:

> De oppervlakte van de standplaatsen zijn in de gemeente Haarlemmermeer, Hoofddorp te klein. Het gaat vooral om de breedte van de vakken. De gemeente Haarlemmermeer, Hoofddorp heeft de standplaatsen in de kampjes te klein en te smal aangelegd.

Deze oorspronkelijke woonwagens hadden een aparte sanitaire voorziening in een bijgebouwtje. Nog steeds zijn er bewoners die nauwelijks of geen sanitaire voorzieningen hebben. Er zijn diverse voorbeelden in den lande te vinden waar grotere standplaatsen worden verhuurd. Omdat standplaatsen te klein zijn, staan op diverse kampen woonwagens te dicht op elkaar. In sommige gevallen zit er nog geen halve meter tussen. Volgens de brandweervoorschriften dient tussen de woonwagens minimaal 4 a 5 meter te zitten, ook volgens de bouw regelementen. Regelmatig worden er rapportages gemaakt over deze situatie, maar geen plannen van verbetering. Bij brand kunnen de dicht bij elkaar staande woningen, in een mum van tijd allemaal in brand vliegen. Een bijkomend probleem is dat eigen woonwagens niet te verzekeren zijn, verzekeringsmaatschappijen weigeren domweg om woonwagens te verzekeren. Gehuurde woonwagens echter zijn wel via woonbonden verzekerd.

> Er zijn te weinig standplaatsen te huur in Haarlemmermeer / Hoofddorp. Het aantal standplaatsen moet per direct vergroot worden. Veel van de kinderen en kleinkinderen van woonwagenbewoners worden gedwongen om in huizen te gaan

wonen. Dit tegen hun wil in, van velen is het de wens om een woonwagen te bewonen. Het liefst op hetzelfde kamp als hun familie, en anders op een ander kamp in Haarlemmermeer of Hoofddorp. Ook het plaatsen van speeltoestellen voor de kinderen is noodzakelijk.

> Er zijn diverse kampen in Haarlemmermeer en Hoofddorp waar meer standplaatsen gecreëerd kunnen worden. Door bijvoorbeeld omliggend gebied (bijv. grasvelden en groenstroken) bij het kamp te betrekken. Het verzoek is om hier bij elk kamp in samenspraak met verhuurder en bewoners naar te kijken zodat indien dat mogelijk is het kamp vergroot kan worden of dat er op andere plaatsen in de gemeente kampjes bijgebouwd kunnen worden daarbij moetten de Woonwagenbewoners betrokken worden.

> In een woonvisie past ook het herbezien van de locatie en de voorzieningen van (sommige van) de kampen. Sommige kampen zij al oud en de vraag is of de locatie dan nog optimaal is. De vraag is dan ook: zouden deze kampen met de visie de gemeente nu ontwikkelt ook op de huidige plekken gesitueerd worden? En als de gemeente dat dan wil veranderen, is de uitdrukkelijke wens dat bewoners zelf aan moeten kunnen geven wat zij denken over het wonen in de kampen nu en in de toekomst.

> De bevolking van Haarlemmermeer en Hoofddorp groeit en zal de komende decennia blijven groeien. Dit geldt ook voor woonwagenbewoners. Zij maken deel uit van de bevolking, en wensen als volwaardig lid van de bevolking gezien te worden. De woonwagenbewoners van Haarlemmermeer en Hoofddorp vragen dat in de Woonvisie woonwagenbewoners erkend worden. Een woonwagenkamp moet een vast onderdeel uit gaan maken van (nieuw aan te leggen) wijken of buurten. Daar is bijvoorbeeld voldoende ruimte voor een woonwagenkamp.

> In veel gevallen is er bij woonwagenbewoners de wens om de standplaats te kunnen kopen. Bewoners zouden per kamp zich kunnen verenigen in wooncoöperaties, en het onderhoud van het gebied zo zelf kunnen organiseren. Op dit moment zijn een aantal wagens eigendom, maar de standplaats huren ze van een woningcorporatie of van de gemeente.

> Bij veel woonwagenbewoners is het sterke vermoeden dat de gemeente Haarlemmermeer en Hoofddorp, net zoals veel andere gemeenten in Nederland, een appartheid en uitsterfbeleid hanteren wat standplaatsen betreft. Hierdoor voelen woonwagenbewoners zich zwaar gediscrimineerd. Dit houdt in dat standplaatsen die vrij komen, niet meer verhuurd worden. Dit terwijl kinderen of kleinkinderen graag de standplaatsen over willen nemen. Transparantie over beleid en overleg met woonwagenbewoners zou aan de wieg moeten staan om de relatie gemeente en woonwagenbewoners te verbeteren, daarbij kan de vereniging een grote rol spelen door inventarisatielijsten op te maken bij alle kampjes in de gemeente Haarlemmermeer/Hoofddorp.

> Openbare wegen en openbaar terrein rondom woonwagenkampen worden niet of nauwelijks onderhouden. Een voorbeeld: in de winter zijn de openbare wegen naar de woonwagenkampen bij sneeuw en vorst slecht begaanbaar. Dit geldt niet alleen voor bewoners en hun bezoek, maar ook voor hulpdiensten. Deze wegen zijn de enige toegangswegen tot het kamp. Er wordt niet gestrooid of voor voorzieningen gezorgd zodat bewoners dit zelf kunnen doen, zodra de standplaatsen door de bewoners zijn aangekocht.

Wat het openbaar groen betreft, dit wordt bij diverse kampen in Haarlemmermeer en Hoofddorp niet of nauwelijks onderhouden. Dit behoeft verbetering om het aanzien van het kamp te verbeteren.

Voorzitter: Sabina Achterberg

Penningmeester: Nino Halberstadt

Secretaris: Raclou Kaiman

Algeheel directeur: Meine van der Vaart

WERKGROEP ALGEMEEN

Wat wil de Vereniging?

In de notitie Beleidsvisie van de VSRWN staat met welke uitgangspunten de Vereniging aan de slag gaat om de maatschappelijke positie van de Sinti, Roma en woonwagenbewoners in Nederland structureel te verbeteren. En hoe ze dat wil doen. In de visie staat: De Vereniging wil een verbindende schakel vormen tussen enerzijds de Sinti, Roma en woonwagenbewoners onderling en anderzijds de diverse overheden. Deze opzet kan alleen maar slagen als er voldoende steun is vanuit de achterban. Gelukkig is deze steun er in zeer grote mate, gezien het feit dat de Sinti, Roma en woonwagenbewoners zelf de vereniging vormen.

De Vereniging wil:

* aandacht voor de inrichting van woonwagenlocaties en het leefklimaat op en rond de locaties, verbetering van de leefomstandigheden op de locaties;

* verbetering van de onderwijsparticipatie van kinderen en jongeren;

* verbetering van de werkgelegenheid.

Op 22 februari (welk jaar?) zal het bestuur, samen met de adviesraad van de VSRWN, dit stuk vaststellen en daarna hierover met de achterban in gesprek gaan. Daarna wordt een strategie vastgesteld. (of is dit allemaal al gebeurd?)

Waarom is dit nodig?

De Vereniging signaleert heden ten dage weinig of geen verbetering in de positie van Roma, Sinti en woonwagenbewoners. Integendeel: een deel van hen dreigt buiten de boot te vallen en in een neerwaartse spiraal terecht te komen. Zo gaat 3% van het totaal aantal leerplichtige jongeren onregelmatig naar school. Ook ziet de Vereniging dat de vertrouwensrelatie tussen de achterban en overheidsinstanties niet voldoende is om de neerwaartse lijn om te buigen naar een positieve ontwikkeling. Criminaliteit dreigt een groter probleem te worden. Ook is de integratie met de burgers nog lang niet voltooid.

Waarom kan juist de VSRWN hier iets aan doen?

Wij als Vereniging èn de overheden moeten keihard gaan samenwerken om alle problemen die er zijn gezamenlijk op te lossen. Dat kan want de Vereniging heeft het respect en het vertrouwen van het overgrote deel van de doelgroep. De Vereniging is gestoeld op eerlijkheid, transparantie, duidelijkheid, gelijke behandeling en openheid. De achterban weet dat. Als een delegatie van onze Vereniging een woonwagenkamp bezoekt worden ze met open armen ontvangen en er wordt met aandacht naar hen geluisterd. Want er is vertrouwen in de manier

waarop de Vereniging voor de belangen opkomt. Niet alleen binnen de achterban heeft de Vereniging een groot netwerk, er zijn ook goede banden met de lokale, de landelijke en de Europese overheidsorganen en ook met relevante organisaties op het gebied van onderwijs, werkgelegenheid en sport. Met deze contacten kan de Vereniging een bijdrage leveren aan een goede verstandhouding tussen burgers, Sinti, Roma en woonwagenbewoners.

Voor het uitvoeren van al deze taken is veel speciale aandacht en inzet vereist. De VSRWN heeft daarom een werkgroep samengesteld van personen, afkomstig uit de eigen achterban die:

* een uitstekende staat van dienst hebben;

* een positief voorbeeld zijn voor de achterban;

* goed op de hoogte zijn van alle ontwikkelingen op het gebied van integratie;

* kennis hebben van de gang van zaken binnen gemeenten en andere externe partijen.

Samen vormen deze specialisten de Werkgroep Algemeen. De naam zegt het al: deze werkgroep pakt alle thema's op die van belang zijn voor de achterban.

Welke taken zijn er voor de Werkgroep Algemeen?

De leden van de werkgroep zetten zich in voor de achterban, ook voor hen die in een burgerhuis wonen, en ondersteunen hen bij allerlei zaken die belangrijk zijn voor hun positieverbetering. Ze vormen de schakel tussen de diverse groepen en partijen. Ze vergroten het draagvlak en bereik bij de achterban door het uitvoeren van een landelijke tournee langs de locaties van Sinti, Roma en woonwagenbewoners. Waar zich 'witte vlekken' voordoen stimuleren zij initiatieven en werven ze contactpersonen door het benaderen van de lokale en regionale contactpersonen in de omgeving.

Hoe is de werkgroep tot stand gekomen?

Een aantal leden is persoonlijk benaderd, anderen hebben zich spontaan aangemeld. Het enthousiasme is groot, iedereen ziet zijn rol om contact te hebben met de achterban, om te signaleren, te adviseren en zo nodig te bemiddelen. Complexe vraagstukken en knelpunten worden besproken met het bestuur van de VSRWN. Op basis van aanbevelingen die voortkomen uit dit overleg wordt advies gegeven aan de betrokkenen, die daarop altijd zelf beslissen of ze hiermee aan de slag gaan. Deze opstelling van de werkgroep past bij de overlegstructuur die gebaseerd is op de hiërarchie die bestaat binnen de leefgemeenschappen van Sinti en Roma. Want daar is 100 % saamhorigheid over de besluiten die nog genomen worden of al genomen zijn.

ADVIESGROEP VSRWN

De Vereniging van Sinti, Roma en woonwagenbewoners in Nederland, afgekort de VSRWN, heeft, om de leden nog beter van dienst te kunnen zijn, een adviesgroep in het leven geroepen. De adviesgroep moet een spreekbuis zijn met en voor de landelijke overheid, de provinciale overheid en de gemeentelijke overheden. En met en voor de Sinti, Roma en woonwagenbewoners.
Deze adviesgroep zal zich inzetten voor het oplossen van problemen die zich voordoen tussen aan de ene kant Sinti, Roma en woonwagenbewoners en aan de andere kant de diverse overheden. De adviesgroep wil in alle eerlijkheid en met respect voor beide partijen een dialoog tot stand brengen om daarmee het maatschappelijk draagvlak te vergroten.

Wat kan de adviesgroep concreet betekenen?

De adviesgroep biedt de volgende diensten aan:

- Communicatie tot stand brengen tussen de doelgroepen en de diverse overheden. Van groot belang is dat de betrekkingen tussen de gemeenten en de Sinti, de Roma en de woonwagenbewoners genormaliseerd worden;
- Het beoordelen, waarderen en begeleiden van de individuele leden bij het opzetten van projecten, bijvoorbeeld bedrijven;
- Het fysiek en financieel ondersteunen van de op te zetten projecten;
- Het juridisch ondersteunen van alle activiteiten van de VSRWN en haar leden;
- Het opstellen van exploitatiebegrotingen;
- Het instellen van sociale wijkteams en het begeleiden van deze teams, met speciale aandacht voor het woon- en leefklimaat voor alle betrokkenen;
- De maatschappelijke ondersteuning van de wijkteams vanuit het oogpunt van de ontwikkeling van jeugdbeleid op sociaal en cultureel terrein. En met speciale aandacht voor onderwijs;
- Het ondersteunen van de wijkteams bij beheer en onderhoud;
- Het opstellen van een meerjaren onderhoudsplanning en het begeleiden bij de uitvoering daarvan;
- Het uitvoeren van taxaties van opstallen, woonwagens en andere zaken, het realiseren van de bouw en/of de renovatie van woonwagens conform de normen van de overheid, het realiseren van de aanleg van woonwagenkampen.

De doelstelling van de adviesgroep

De adviesgroep richt zich op het vergroten van de acceptatie van de doelgroepen door de Nederlandse bevolking. In de loop der jaren is een veelal niet goed beeld ontstaan van de Sinti, de Roma en de woonwagenbewoners, hun manier van wonen en hun woonbeleving. Voor de adviesgroep is het van groot belang zich in te zetten om dit beeld te verbeteren en het draagvlak te vergroten.
Ook van groot belang voor de adviesgroep is het handhaven van de diverse woonwagenlocaties en de uitbreiding van die locaties. Het uitgangspunt is te allen tijde dat iedereen, dus zeker zij die tot de doelgroep behoren, de vrije keus moet hebben als het gaat om de vorm van zelfstandig wonen. Het recht op deze vrije keus betekent dat wanneer een gemeente de sterhuisconstructie hanteert met betrekking tot woonwagens en woonwagenlocaties dit niet langer het beoogde doel van deze gemeente mag zijn.

Namens de VSRWN,

Hoogachtend, Vsrwn

De overmaat 26
6831AH
Arnhem
E-Mail: vsrwn@hotmail.com

Tel: 0610552438/0617479925/0641515292
Fax:0263230260
Kvk:55083447
Bank: NL70INGB0005160421
Website: www.vsrwn.nl

Voorzitter: Sabina Achterberg

Penningmeester: Nino Halberstadt

Secretaris: Raclou Kaiman

Algeheel directeur: Meine van der Vaart

Nino Halberstad (junior) : Hij is trainer, ook groepsleider bij voetbaljongeren en moeilijk opvoedbare jongeren

Nino Halberstad (senior): penningmeester, zakenman, bouwkundige woonwagens, kent veel mensen en men vertrouwt hem.

Sabina Achterbergh: Zij is voorzitter van de VSRWN, goede spreker en voorlichter. Zij spreekt 4 talen, ook Roma- en Sintitaal. Zij heeft goede contacten met de landelijke overheid en in Brussel. En ze is al jaren actief in de belangenbehartiging voor voldoende en goede woonwagenlocaties.

De heer N. Caneel: Hij is maatschappelijk werker. De thema's waarmee hij gewerkt heeft zijn woon- en leefklimaat, individuele gezinsproblematiek, schuldhulpverlening en reïntegratie en woonwagenzaken.

Thea van Vulpen: Zij is sociaal-cultureel werkster van beroep. En is in haar dagelijks leven consulent vrijwilligerswerk, die het opbouwen en ontwikkelen van organisaties zoals verenigingen. Ook kent zij projectontwikkeling en fondswerving. Zij is zes jaar voorzitter geweest van de Landelijke Sinti en Roma organisatie

Jeanette Antoinette Jeanne Kallenkoot:

Opleiding Secretarieel management assistent (mbo niv 4) + juridische terminologie.

VSRWN

Voorzitter: Sabina Achterberg

Penningmeester: Nino Halberstadt

Secretaris: Raclou Kaiman

Algeheel directeur: Meine van der Vaart

De Overmaat 26,
6831 AH Arnhem
Telefoon: 0610552438 of 0617479925 of 0641515292
Fax nr.: 026 - 3230260
KvK nr.: 55083447 Bank: NL70INGB0005160421
Email: vsrwn@hotmail.com
Website: www.vsrwn.nl